

ATA SÖZ- LERİ

Taşı nereye attığımlı
bulun da göreyim!

Öğren atasözünü,
anla işin özünü!

HIKÂYE- LERİ

Ayağıma göre
yorgan bulamadım,
ama çok güzel
şeyler aldım.

Aman sabahlar
olmasın!

AKILLI KÖPRÜ ARAYINCAYA DEK, DELİ SUYU GEÇER

O zamana kadar köyden dışarı burnunun ucunu bile çıkarmamış olan köy halkı, bir gün “Bizim köyün ötesinde ne var, kim yaşar? Hırlı mıdır, hırsız mıdır? Huylu mudur, huysuz mudur?” demişler ve bir ekip kurup keşfe çıkmaya karar vermişler.

Konuşmuşlar, tartışmışlar, en sonunda bu iş için en uygun üç kişiyi seçmişler: Ali, Mustafa ve Deli Hasan.

Ali, köyün en akıllısı... Yol, iz bilir; kurt, çakal tanımır diye seçmişler ekibe. Mustafa, köyün en hızlısı. Eli çabuk, becerikli... E Deli Hasan niye katıldı ekibe diyecek olursanız, adı üstünde Hasan deli. Deliye söz geçer mi? Tutturmuş “Ben de gidicem!” diye... “Aman,” demişler, “Deli Hasan bu, ekip dönene kadar susmaz. Huysuzluk yapmasın da gidiversin.”

Akıllı, hızlı, deli... Üç maceracı hazırlıklarını yapmışlar. Eş dostla helalleşmişler, çıkmışlar yola. İlk işleri eteklerinde köy kurdukları koca dağı aşmakmış. Bu dağın ardını ilk kez onlar görecekmış. Tırmanmışlar, tırmanmışlar, tepeye varmışlar. Tepeye varır varmaz da vurmuşlar yokuş aşağı. Yorulmadan, dinlenmeden yürümüş durmuşlar. Mustafa en önde, Ali hemen arkasında geçtiği yollara işaret bırakarak temkinli ilerliyor... Deli Hasan ise dünya yansa umu-

runda değil, tıngır mıngır, sallana sallana onları takip ediyor.

Koca dağı aşmışlar, uzun uzun yollar yürümüşler. Karşılarına bir dere çıkınca durmak zorunda kalmışlar. Mustafa demiş: “Çok hızlı koşabilirim, ama ben yüzme bilmem, benden bu kadar.” Ali demiş: “Ben de yüzme bilmem ama dur bakalım vardır mutlaka řu öteerde bir köprü.”

Köprü bulacağım diye sağa sola dolanmış durmuş. Öte koşmuş, beri koşmuş... Tam vazgeçip geri dönelim diyecekken, karşıya bir bakmış Deli Hasan oturmuş paçalarını indiriyor. Bizim Deli Hasan, Ali köprü arayıp dururken çoktan karşıya geçmiş bile.

Meğer karşıya geçmek için yüzme bilmeye ya da köprü bulmaya gerek yokmuş. Dere hepi topu dizlerine kadarmış.

Hemen Ali ve Mustafa da paçalarını güzelce sıvamış, Deli Hasan'ın yanına geçip oturmuşlar. Hallerine gülmekten daha ilerilere gitmemişler.

Oracıkta dinlenmeye başlamışlar. Demişler ki:

– Akıllı Ali köprü arayınca kadar bizim deli suyu geçti bile.

O geceyi orada geçirdikten sonra ertesi gün köyün dışında ne var ne yok iyice bakıp geri dönmeye karar vermişler. Geri döndüklerinde gördüklerini ballandıra ballandıra anlatmışlar.

Deli Hasan'ın dereyi geçmesini de anlatmışlar tabii...

Hasan delidir, yolda başa bela olur, diyenler dediklerine utanmış. Deli Hasan sayesinde dereyi aşır köyün ötesini görebilmişler.

Köyün ötesinde ne mi varmış? Konumuz o değil. Hepimizin bildiği gibi işte...

Önemli olan, bu söz Hasan'ın bu hikâyesiyle meş-
hur olmuş, dilden dile dolanmış:

**Akıllı köprü arayınca dek,
deli suyu geçer.**

**AKILLI KÖPRÜ ARAYINCAYA DEK,
DELİ SUYU GEÇER:**

Bu atasözü, “atak kişi tehlikeyi göze
alarak işe girer ve çabuk sonuç alır”
anlamında kullanılır.